

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 98/70/EY,
annettu 13 päivänä lokakuuta 1998,
benssiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta
(EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission direktiivi 2000/71/EY, annettu 7 päivänä marraskuuta 2000	L 287	46	14.11.2000
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/17/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2003	L 76	10	22.3.2003
► <u>M3</u>	Euroopan Parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M4</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009	L 140	88	5.6.2009

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
98/70/EY,**

annettu 13 päivänä lokakuuta 1998,

**bensiin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin
93/12/ETY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ottaen huomioon sovittelukomitean 29 päivänä kesäkuuta 1998 hyväksymän yhteisen ehdotuksen,

sekä katsovat, että

- 1) eroavuudet niissä eri jäsenvaltioiden hyväksymissä laeissa tai hallinnollisissa toimenpiteissä, jotka koskevat otto- ja dieselmootto-reilla varustetuissa ajoneuvoissa käytettävien tavanomaisten ja vaihtoehtoisten polttoaineiden laatuvaatimuksia, muodostavat esteitä yhteisön sisäisessä kaupassa ja ne voivat siksi suoraan vaikuttaa sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan sekä euroopalaisen ajoneuvo- ja jalostusteollisuuden kansainväliseen kilpailukykyyn; sen vuoksi vaikuttaa tarpeelliselta lähentää tätä alaa koskevaa lainsäädäntöä perustamissopimuksen 3 b artiklan määräysten mukaisesti,
- 2) perustamissopimuksen 100 a artiklan 3 kohdassa määrätään, että sisämarkkinoiden toimintaa ja toteuttamista sekä muun muassa terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien komission ehdotusten on perustuttava suojelun korkeaan tasoon,
- 3) ensisijaisia ilman epäpuhtauksia, kuten typen oksideja, palamattomia hiilivetyjä, hiukkasia, hiilimonoksideja, bentseeniä ja muita myrkyllisiä pakokaasupäästöjä, jotka edistävät toissijaisten epäpuhtauksien kuten otsonin muodostumista, pääsee ilmakehään huomattavia määriä moottoriajoneuvojen pakokaasu- ja haihtumispäästöissä aiheuttaen suoraan tai välillisesti huomattavia vaaroja ihmisten terveydelle ja ympäristölle,
- 4) huolimatta ajoneuvojen päästöjen jatkuvasti tiukentuvista raja-arvoista, joista säädettiin neuvoston direktiivissä 70/220/ETY ⁽⁴⁾ ja neuvoston direktiivissä 88/77/ETY ⁽⁵⁾, tarvitaan lisätoimenpiteitä ajoneuvojen ja muiden lähteiden aiheuttaman ilman pilaantumisen vähentämiseksi tyydyttävän ilman laadun saavuttamiseksi,
- 5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/12/EY ⁽⁶⁾ 4 artiklassa esiteltiin uusi lähestymistapa, joka koskee päästöjen vähentämiseen tähtäviä toimenpiteitä vuodesta 2000 alkaen ja jossa

⁽¹⁾ EYVL C 77, 11.3.1997, s. 1 ja EYVL C 209, 10.7.1997, s. 25.

⁽²⁾ EYVL C 206, 7.7.1997, s. 113.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 10. huhtikuuta 1997 (EYVL C 132, 28.4.1997, s. 170), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 7. lokakuuta 1997 (EYVL C 351, 19.11.1997, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 18. helmikuuta 1998 (EYVL C 80, 16.3.1998, s. 92). Euroopan parlamentin päätös tehty 15. syyskuuta 1998 (EYVL C 313, 12.10.1998). Neuvoston päätös tehty 17. syyskuuta 1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/69/EY (katso tämän virallisen lehden sivu 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 36, 9.2.1988, s. 33, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/1/EY (EYVL L 40, 17.2.1996, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 100, 19.4.1994, s. 42.

▼B

vaadittiin komissiota tutkimaan muun muassa, miten bensiinin ja dieselin ja muiden polttoaineiden laatua parantamalla voitaisiin vähentää ilman pilaantumista,

- 6) sen lisäksi, että varaudutaan polttoaineiden laatuvaatimusten voimaantulon ensimmäiseen vaiheeseen vuonna 2000, on varauduttava vuonna 2005 toteutettavaan toiseen vaiheeseen, jotta teollisuus voi toteuttaa tarpeelliset investoinnit tuotantosuunnitelmiansa mukauttamiseksi,
- 7) Euroopan yhteisön markkinoilla on jo saatavana liitteissä I, II, III ja IV määriteltyjen laatuvaatimusten mukaista bensiiniä ja niiden mukaisia dieselpolttoaineita,
- 8) eurooppalainen Auto/Oil-ohjelma, jonka yksityiskohdat esitetään ilmakehään joutuvien teliikenteestä aiheutuvien päästöjen tulevasta valvontastrategiasta annetussa komission tiedonannossa, edesauttaa tieteellisen, teknisen ja taloudellisen perustan luomista suosituksille uusien, ympäristöperusteisten bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien polttoainevaatimusten käyttöönottamiseksi yhteisön tasolla,
- 9) bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien ympäristöperusteisten laatuvaatimusten käyttöönotto on tärkeä osa Euroopan laajuisista ja kansallisista/alueellisista/paikallisista toimenpiteistä muodostuvaa kustannustehokasta kokonaisuutta, joka olisi toteutettava, ottaen huomioon toimenpiteiden kustannukset ja hyöty,
- 10) ajoneuvoista aiheutuvien päästöjen vähentäminen yhdistämällä Euroopan laajuiset toimenpiteet kansallisiin/alueellisiin/paikallisiin toimenpiteisiin on osa komission yleistä strategiaa liikkuvista ja kiinteistä päästölähteistä ilmakehään joutuvien päästöjen vähentämiseksi tasapainoisella ja kustannushyötykriteerit täyttävällä tavalla,
- 11) erityisesti kaupunkialueilla on lyhyellä aikavälillä tarpeen vähentää ajoneuvojen aiheuttamia saastuttavia päästöjä, jotka sisältävät ensisijaisia epäpuhtauksia kuten palamattomia hiilivetyjä ja hiilimonoksidia, toissijaisia epäpuhtauksia kuten otsonia, myrkyllisiä päästöjä kuten bentseeniä ja hiukkaspäästöjä; ottomootoreilla varustettujen ajoneuvojen aiheuttamien saastuttavien päästöjen vähentäminen kaupunkialueilla on mahdollista saada aikaan heti muuttamalla polttoaineen koostumusta,
- 12) polttoaineen laatua voidaan parantaa ilman laadun kannalta katsottuna siten, että lisätään siihen happea ja vähennetään siitä huomattavasti aromaattisia aineita, olefiineja, bentseeniä ja rikkiä,
- 13) kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY ⁽¹⁾ säännökset ja erityisesti sen 8 artiklan 4 kohta vähentävät jäsenvaltioiden halukkuutta ottaa käyttöön ja saattavat estää jäsenvaltioita ottamasta käyttöön eriytettyä valmisteverotusta, jonka tarkoituksena on parantaa polttoaineen laatua yhteisönlaajuiset polttoaineen laatuvaatimukset ylittäen,
- 14) jäsenvaltioiden soveltamalla eriytettyllä valmisteverotuksella voidaan edistää sellaisten kehittyneempien polttoaineiden ottamista käyttöön, jotka vastaavat ensisijaisia kansallisia tavoitteita, valmiuksia ja vaatimuksia,
- 15) komissio on antanut ehdotuksen energiatuotedirektiiviksi; tämän ehdotuksen tavoitteena on muun muassa sallia jäsenvaltioiden soveltaa aktiivisemmin verohelpotuksia eriytettyllä valmisteverotuksella, jotta voitaisiin edistää kehittyneempien polttoaineiden ottamista käyttöön,

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

▼B

- 16) sellaiset polttonaineiden laatuvaatimukset, joilla pyritään sekä pakokaasu- että haihtumispäästöjen vähentämiseen, ovat yleensä puutteellisia,
- 17) lyijyä sisältävän bensiinin palamisesta johtuva lyijyn aiheuttama ilman pilaantuminen on uhka ihmisen terveydelle ja ympäristölle, ja siksi on aiheellista kieltää lyijyä sisältävän bensiinin pitäminen kaupan; on suuri edistysaskel, että vuoteen 2000 mennessä käytännöllisesti katsoen kaikki bensiinikäyttöiset ajoneuvot pystyvät toimimaan lyijyttömällä bensiinillä, ja siksi on aiheellista rajoittaa tiukasti lyijyä sisältävän bensiinin pitämistä kaupan,
- 18) tarve vähentää ajoneuvojen päästöjä ja se, että tähän tarvittava teknologia on saatavilla, ovat peruste lyijyttömän bensiinin ja lyijyttömien dieselpolttoaineiden kaupan pitämistä koskevien ympäristöperusteisten laatuvaatimusten asettamiselle,
- 19) olisi aiheellista, että saatavana olisi kahta eri dieselpolttoaine- ja bensiinityyppiä, joista toinen olisi laadultaan parempaa dieselpolttoainetta ja toinen olisi laadultaan parempaa bensiiniä; markkinoilla oleva laadultaan huonompi dieselpolttoaine tai bensiini olisi korvattava laadultaan paremmalla dieselpolttoaineella tai bensiinillä vuoteen 2005 mennessä; olisi kuitenkin laadittava säännös, jonka mukaisesti korvaamista voidaan myöhäistää, jos vuoden 2005 määräajan soveltamisesta johtuvien muutosten tekeminen tuotantolaitoksissa aiheuttaisi jossakin jäsenvaltiossa teollisuudelle vakavia ongelmia,
- 20) ihmisten terveyttä ja/tai ympäristöä suojellakseen tietyissä taajamissa tai tietyillä ekologisesti haavoittuvilla alueilla, joilla on ilman laatua koskevia erityisongelmia, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus tässä direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti vaatia, että polttoaineita voidaan pitää kaupan vain, jos ne täyttävät tiukemmat ympäristöperusteiset vaatimukset kuin ne, joista säädetään tässä direktiivissä; tämä menettely on poikkeus tietojen toimittamismenettelystä, josta säädetään teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY ⁽¹⁾,
- 21) jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tarkkailujärjestelmiä tässä direktiivissä säädettyjen polttoaineita koskevien laatuvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi; tällaisten tarkkailujärjestelmien olisi perustuttava yhteisiin näytteenotto- ja määrittämismenetelmiin ja jäsenvaltioiden keräämät polttoaineiden laatua koskevat tiedot olisi ilmoitettava komissiolle yhteisesti sovitussa muodossa,
- 22) komissio tekee kattavan arvioinnin perusteella ehdotuksen, jolla täydennetään liitteissä III ja IV tarkoitettuja bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevia pakollisia laatuvaatimuksia, joita on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2005 lähtien; tässä ehdotuksessa vahvistetaan tässä direktiivissä säädetty suuntaa-antavat laatuvaatimukset tai muutetaan tai täydennetään niitä; komission ehdotuksella voidaan tarvittaessa myös vahvistaa muita polttoaineita, kuten nesteytettyä maaöljykaasua, maakaasua tai biopolttoaineita koskevat ympäristöperusteiset laatuvaatimukset; ”sidonnaiskuljetusajoneuvot” (kuten linja-autot, taksit ja hyötyajoneuvot) ovat suurimpia kaupunkien saastuttajia, ja niille voisi olla hyötyä erityislaatuvaatimuksista,
- 23) tässä direktiivissä vahvistettujen laatuvaatimusten mittaamiseen tarkoitettuja vertailumenetelmiä voi olla tarpeen kehittää tieteen ja tekniikan kehityksen perusteella; tätä varten olisi säädettävä direktiivin liitteiden mukauttamisesta tekniikan kehitykseen,

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).

▼ B

- 24) vastaavasti olisi kumottava bensiinin lyijypitoisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/210/ETY ⁽¹⁾, korvaavien polttoaineiden osien bensiinissä käytöllä saatavasta raakaöljyn säästöstä 5 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/536/ETY ⁽²⁾, ja tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/12/ETY ⁽³⁾ 1 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 artiklan 1 kohta,
- 25) vuoden 1994 liittymisasiakirjan 69 artiklassa tarkoitettuihin Itävaltaa koskeviin siirtymäkauden toimenpiteisiin kuuluu direktiivin 85/210/ETY 7 artikla; tätä siirtymäkauden toimenpidettä olisi tietyistä ympäristön suojeluun liittyvistä syistä jatkettava 1 päivään tammikuuta 2000, ja
- 26) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 yhteistoimintatavasta EY:n perustamis sopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ⁽⁴⁾ annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

▼ M4*1 artikla***Soveltamisala**

Tässä direktiivissä vahvistetaan tieliikenteen moottoriajoneuvojen, liikuvien työkoneiden (mukaan lukien sisävesialukset, kun ne eivät ole merellä), maatalous- ja metsätraktoreiden sekä huvialusten, kun ne eivät ole merellä, osalta:

- a) otto- ja dieselmootoreissa käytettäviä polttoaineita koskevat terveyteen ja ympäristönäkökohtiin perustuvat tekniset laatuvaatimukset ottaen huomioon näiden moottoreiden tekniset vaatimukset; ja
- b) elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevat tavoitteet.

▼ M2*2 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”bensiinillä” kaikkia CN-koodeihin 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 ja 2710 11 59 ⁽⁵⁾ kuuluvia haihtuvia kivennäisöljyjä, jotka on tarkoitettu ajoneuvojen voimanlähteenä olevien ottomootoreiden toimintaan;
- 2) ”dieselpolttoaineilla” CN-koodiin 2710 19 41 ⁽⁶⁾ kuuluvia, direktiivissä 70/220/ETY ja direktiivissä 88/77/ETY tarkoitetuissa moottoriajoneuvoissa käytettäviä kaasuöljyjä;

⁽¹⁾ EYVL L 96, 3.4.1985, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ EYVL L 334, 12.12.1985, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 87/441/ETY (EYVL L 238, 21.8.1987, s. 40).

⁽³⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81.

⁽⁴⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ CN-koodien numerointi tässä kuten komission asetuksella (EY) N:o 2031/2001 (EYVL 279, 23.10.2001, s. 1) muutetussa yhteisessä tullitariffissa.

⁽⁶⁾ CN-koodien numerointi tässä kuten komission asetuksella (EY) N:o 2031/2001 (EYVL 279, 23.10.2001, s. 1) muutetussa yhteisessä tullitariffissa.

▼ **M4**

3. ”kaasuöljyillä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi liikkuvissa työkooneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huvialuksissa”, kaikkia raakaöljystä saatavia nesteitä, jotka kuuluvat CN-koodeihin 2710 19 41 ja 2710 19 45 ⁽¹⁾ ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi direktiiveissä 94/25/EY ⁽²⁾, 97/68/EY ⁽³⁾ ja 2000/25/EY ⁽⁴⁾ tarkoitetuissa dieselmootoreissa;

▼ **M2**

- 4) ”syрjäisimmillä alueilla” Ranskan merentakaisia departementteja Ranskan osalta, Azoreja ja Madeiraa Portugalin osalta ja Kanariansaaria Espanjan osalta;

▼ **M4**

5. ”jäsenvaltioilla, joissa on alhaiset kesälämpötilat”, Tanskaa, Viroa, Suomea, Irlantia, Latviaa, Liettuaa, Ruotsia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa;
6. ”elinkaarenaikaisilla kasvihuonekaasupäästöillä” kaikkia CO₂-, CH₄- ja N₂O-nettopäästöjä, joiden voidaan osoittaa johtuvan polttoaineesta (seoskomponentit mukaan lukien) tai käytetystä energiasta. Tähän kuuluvat kaikki merkitykselliset vaiheet tuotannosta tai viljelystä, maankäytön muutokset mukaan lukien, kuljetuksista ja jakelusta sekä jalostamisesta ja poltosta riippumatta siitä, missä päästöt tapahtuvat;
7. ”kasvihuonekaasupäästöillä energiayksikköä kohti” toimitettuun polttoaineeseen tai energiaan liittyvien, hiilidioksidiekvivalenttina mitattujen kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismassaa jaettuna toimitetun polttoaineen tai energian kokonaisenergiasisällöllä (polttoaineen osalta sen alempana lämpöarvona ilmaistuna);
8. ”toimittajalla” tahoaa, joka on vastuussa siitä, että polttoaineesta tai energiasta maksetaan valmistevero, tai, jos veroa ei ole maksettava, muuta jäsenvaltion määrittelemää asianmukaista tahoaa;
9. ”biopolttoaineilla” samaa kuin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽⁵⁾.

▼ **B***3 artikla***Bensiini**

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä lyijypitoisen bensiinin kaupan pitäminen alueellaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2000.

▼ **M4**

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella saatetaan markkinoille ainoastaan sellaista bensiiniä, joka on liitteessä I esitettyjen ympäristöperusteisten laatuvaatimusten mukaista.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävän bensiinin käyttöönotosta syрjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimittajat varmistavat sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka happipitoisuus on enintään 2,7 prosenttia ja etanolipitoisuus enintään 5 prosenttia, vuoteen 2013 asti, ja ne voivat vaatia tällaisen bensiinin saattamista markkinoille pi-

⁽¹⁾ CN-koodien numerointi kuten yhteisessä tullitariffissa (EYVL L 256, 7.6.1987, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 173, 12.7.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16

▼ **M4**

dempään, jos ne pitävät sitä tarpeellisena. Niiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen pitoisuudesta bensiinissä ja erityisesti eri bensiinisekoitusten asianmukaisesta käytöstä.

4. Jäsenvaltiot, joissa on alhaiset kesälämpötilat, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 70 kPa.

Jäsenvaltiot, joissa ei sovelleta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, voivat, jollei 5 kohdasta muuta johdu, sallia kesäkaudella sellaisen etanolia sisältävän bensiinin markkinoille saattamisen, jonka enimmäishöyrnpaine on 60 kPa korotettuna liitteen III mukaisella höyrnpainetta koskevalla poikkeuksella, sillä edellytyksellä, että käytetty etanoli on biopolttoainetta.

5. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat soveltaa jompaakumpaa 4 kohdassa säädetystä poikkeuksesta, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja annettava kaikki asiaankuuluvat tiedot. Komissio arvioi poikkeuksen suotavuutta ja kestoa ottamalla huomioon molemmat seuraavista seikoista:

- a) korkeamman höyrnpaineen avulla vältetyt sosiaalis-taloudelliset ongelmat, ajallisesti rajoitetut tekniset mukautustarpeet mukaan lukien; ja
- b) korkeamman höyrnpaineen ympäristö- tai terveysvaikutukset ja etenkin vaikutus ilmanlaatua koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamiseen sekä kyseisessä jäsenvaltiossa että muissa jäsenvaltioissa.

Jos komission arvioinnista käy ilmi, että poikkeuksen soveltaminen on vastoin ilmanlaatua tai ilman pilaantumista koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, niihin liittyvät raja-arvot ja päästöjen enimmäismäärät mukaan lukien, hakemus hylätään. Komission olisi otettava huomioon myös asiaankuuluvat tavoitearvot.

Jos komissio ei ole esittänyt vastustustaan kuuden kuukauden kuluessa kaikkien asiaankuuluvien tietojen vastaanottamisesta, kyseinen jäsenvaltio voi soveltaa pyydettyä poikkeusta.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat edelleen sallia, että markkinoille saatetaan pieniä määriä lyijyä sisältävää bensiiniä, jonka lyijypitoisuus on enintään 0,15 g/l, siten että sen osuus on enintään 0,03 prosenttia kokonaismyynnistä, käytettäväksi erikoistyyppisissä vanhoissa ajoneuvoissa ja jaeltavaksi erityisten intressiryhmien kautta.

---

4 artikla

Dieselpolttoaine

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella voidaan saattaa markkinoille ainoastaan sellaisia dieselpolttoaineita, jotka ovat liitteessä II esitettyjen vaatimusten mukaisia.

Liitteessä II asetettujen vaatimusten estämättä jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen dieselin markkinoille saattamisen, jonka rasvahapon metyyliesterin (FAME) pitoisuus on yli 7 prosenttia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisia tietoja biopolttoaineen ja erityisesti FAMEn pitoisuudesta dieselpolttoaineessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2008 liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettäviä kaasuöljyjä saa saattaa markkinoille niiden alueella ainoastaan, jos ne sisältävät rikkiä enintään 1 000 mg/kg. Tammikuun 1 päivästä 2011 alkaen nämä kaasuöljyt saavat sisältää rikkiä enintään 10 mg/kg. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muita nestemäisiä polttoaineita kuin

▼M4

näitä kaasuöljyjä saa käyttää sisävesialuksissa ja huviveneissä ainoastaan, jos kyseisten nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuus ei ylitä näiden kaasuöljyjen sallittua enimmäisrikkipitoisuutta.

Toimitusketjussa ilmenevän vähäisen kontaminaation huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot voivat 1. tammikuusta 2011 alkaen kuitenkin sallia, että liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreissa sekä huviveneissä käytettävä kaasuöljy sisältää rikkiä enintään 20 mg/kg, kun se toimitetaan loppukäyttäjille. Jäsenvaltiot voivat myös sallia, että kaasuöljyä, joka sisältää rikkiä enintään 1 000 mg/kg, saatetaan edelleen markkinoille 31 päivään joulukuuta 2011 asti raideliikenteen kulkuneuvojen sekä maatalous- ja metsätraktoreiden käyttöön, mikäli ne voivat varmistaa, että päästöjenrajoitustekniikoiden asianmukainen toiminta ei vaarannu.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa erityisiä säännöksiä enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävien dieselpolttoaineen ja kaasuöljyjen käyttöönotosta syrjäisimmillä alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

4. Jäsenvaltioissa, joissa talvet ovat hyvin kylmät, dieselpolttoaineiden ja kaasuöljyjen enimmäistislautumispiste 65 prosenttia 250 °C:ssa voidaan korvata enimmäistislautumispisteellä 10 prosenttia (tilavuusprosentteina) 180 °C:ssa.

▼B*5 artikla***Vapaa liikkuvuus**

Jäsenvaltio ei saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten polttoaineiden markkinoille saattamista, jotka ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

*6 artikla***Tiukemmat ympäristöperusteiset laatuvaatimukset täyttävien polttoaineiden kaupan pitäminen****▼M2**

1. Edellä 3, 4 ja 5 artiklasta poiketen ja perustamissopimuksen 95 artiklan 10 kohdan mukaisesti jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä vaatiakseen, että sen alueella olevilla tietyillä seuduilla kaupan saa pitää vain sellaisia polttoaineita, jotka täyttävät tässä direktiivissä säädettyjä tiukemmat, ympäristöperusteiset laatuvaatimukset joko koko ajoneuvokannan tai osan siitä osalta, jotta suojeltaisiin kyseisen jäsenvaltion väestön terveyttä tietyssä taajamassa tai ympäristöä ekologisesti tai ympäristöllisesti erityisen herkällä alueella, jos ilmakehään tai pohjaveteen joutuneet epäpuhtaudet aiheuttavat tai niiden voidaan kohtuudella olettaa aiheuttavan vakavaa ja jatkuvaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

▼B

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat hyödyntää 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, on esitettävä etukäteen pyyntönsä ja sen perustelut komissiolle. Perusteluihin on sisällyttävä todisteet siitä, että poikkeus on suhteellisuusperiaatteen mukainen eikä häiritse henkilöiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

▼M2

3. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle olennaiset ympäristötiedot kyseisen taajaman tai alueen osalta sekä ennuste ehdotettujen toimenpiteiden vaikutuksista ympäristöön.

▼B

4. Komissio toimittaa nämä tiedot viipymättä muille jäsenvaltioille.

5. Jäsenvaltiot voivat tehdä pyyntöä ja sen perusteluja koskevat huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin komissio toimitti tiedot.

▼B

6. Komissio tekee jäsenvaltion pyyntöä koskevan päätöksen kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin jäsenvaltiot ovat esittäneet huomautuksensa. Komissio ottaa jäsenvaltioiden huomautukset huomioon sekä samanaikaisesti ilmoittaa päätöksestä jäsenvaltioille ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼M2**▼B***7 artikla***Muutos raakaöljyjen toimituksissa**

Jos poikkeuksellisten tapahtumien johdosta jonkin jäsenvaltion on raakaöljyjen tai öljytuotteiden toimituksissa tapahtuneen äkillisen muutoksen vuoksi vaikeata soveltaa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja polttoaineita koskevia vaatimuksia, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio voi sallia korkeampien raja-arvojen soveltamisen yhteen tai useampaan polttoaineeseen osaan kyseisessä jäsenvaltiossa enintään kuuden kuukauden ajan ilmoitettuaan asiasta ensin muille jäsenvaltioille.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille ja antaa tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle päätöksensä.

Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

Neuvosto voi määränemmistöllä päättää toisin kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi.

▼M4*7 a artikla***Kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset**

1. Jäsenvaltioiden on osoitettava toimittaja tai toimittajat, joka vastaa tai jotka vastaavat toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettujen elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen seurannasta ja niitä koskevasta raportoinnista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tieliikenteen moottoriajoneuvoissa käytettävän sähkön toimittajat saavat halutessaan osallistua 2 kohdassa säädetyn vähennysvelvoitteen täyttämiseen, jos ne voivat osoittaa, että ne voivat riittävällä tavalla mitata ja seurata kyseisiin ajoneuvoihin käytettäväksi toimitettua sähköä.

Toimittajien on 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen vuosittain ilmoitettava jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle kussakin jäsenvaltiossa toimittamiensa polttoaineiden ja energian kasvihuonekaasuintensiteetti ja annettava vähintäänkin seuraavat tiedot:

- a) kunkin toimitetun polttoaine- tai energiatyyppin kokonaismäärä sekä tiedot ostopaikasta ja alkuperästä; ja
- b) elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt energiayksikköä kohti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertomukset todennetaan.

Komissio laatii tarvittaessa tämän kohdan täytäntöönpanoa koskevat ohjeet.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimittajat vähentävät toimitettujen polttoaineiden ja energian energiayksikköä kohti laskettuja elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä niin vaihteittain kuin se on mahdollista jopa 10 prosentilla 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä verrattuna 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon. Vähennys muodostuu seuraavasti:

- a) 6 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimittajat noudattavat tätä vähennystä koskevia seuraavia välitavoitteita: 2 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä ja 4 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä;

▼M4

- b) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan h alakohdasta muuta johdu, toisella tai molemmilla seuraavista menetelmistä:
- i) liikennettä varten toimitettu energia, joka on tarkoitettu käytettäväksi minkä hyvänsä tyyppisissä maantieajoneuvoissa, liikkuvissa työkoneissa (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- tai metsätraktoreissa tai huviveneissä;
  - ii) sellaisen teknologian (hiilidioksidin talteenotto ja varastointi mukaan lukien) käyttö, jolla pystytään vähentämään toimitetun polttoaineen tai energian elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti;
- c) ohjeellinen 2 prosentin lisävähennys 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä, jollei 9 artiklan 1 kohdan i alakohdasta muuta johdu; tämä tavoite saavutetaan käyttäen Kioton pöytäkirjan puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY ⁽¹⁾ polttoainetuotannon alalla toteutettaville vähennyksille asetetuilla ehdoilla.
3. Biopolttoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 d artiklan mukaisesti. Muiden polttoaineiden ja muun energian elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan käyttäen tämän artiklan 5 kohdassa säädettyä menetelmää.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimittajaryhmä saa halutesaan täyttää 2 kohdassa tarkoitettujen vähennysvelvoitteiden yhteisesti. Tällaisessa tapauksessa niitä on 2 kohtaa sovellettaessa pidettävä yhtenä toimittajana.
5. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyä noudattaen. Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti
- a) muiden polttoaineiden kuin biopolttoaineiden sekä energian elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskentamenetelmä;
  - b) menetelmä, jolla 2 kohtaa sovellettaessa määritetään ennen 1 päivää tammikuuta 2011 polttoaineiden vertailutaso, joka perustuu fossiilisten polttoaineiden elinkaarenaikaisiin kasvihuonekaasupäästöihin energiayksikköä kohti vuonna 2010;
  - c) edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi mahdollisesti tarvittavat säännöt;
  - d) sähköajoneuvojen osuutta laskettaessa käytettävä menetelmä, jonka on oltava direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 4 kohdan mukainen.

*7 b artikla***Biopolttoaineita koskevat kestävyyskriteerit**

1. Riippumatta siitä, onko raaka-aineet tuotettu yhteisön alueella vai sen ulkopuolella, biopolttoaineista peräisin oleva energia otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa ainoastaan, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–6 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit.

Muista kuin maataloudesta, vesiviljelystä, kalastuksesta ja metsätaloudesta peräisin olevista jätteistä ja tähteistä tuotettujen biopolttoaineiden on kuitenkin täytettävä ainoastaan tämän artiklan 2 kohdassa asetettu kestävyyskriteeri, jotta ne otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

(¹) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

▼M4

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 35 prosenttia.

Tammikuun 1 päivästä 2017 alkaen 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavan biopolttoaineiden käytöstä saatavan vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 50 prosenttia. Tammikuun 1 päivästä 2018 kyseisen vähennyksen kasvihuonekaasupäästöissä on oltava vähintään 60 prosenttia biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu laitoksissa, joissa tuotanto on alkanut aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

Biopolttoaineiden käytöstä saatava vähennys kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan 7 d artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Niiden biopolttoaineiden osalta, jotka on tuotettu 23 päivänä tammikuuta 2008 toiminnassa olleissa laitoksissa, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2013.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu biologiselta monimuotoisuudeltaan rikkaalta maalta eli maalta, jonka maankäyttötatus on tammikuussa 2008 tai sen jälkeen ollut jokin seuraavista, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla edelleen tämä maankäyttötatus:

- a) aarniometsä tai muu puustoinen maa eli kotoperäisistä lajeista koostuva metsä tai muu puustoinen maa, joissa ei näy selviä merkkejä ihmisen toiminnasta ja joissa ekologiset prosessit eivät ole merkittävästi häiriytyneet;
- b) alue, joka on osoitettu:
  - i) laissa tai toimivaltaisen viranomaisen toimesta luonnonsuojelutarkoitukseen; tai
  - ii) sellaisten harvinaisten, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojelemiseen, jotka on tunnustettu kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisen järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, jos ne on tunnustettu 7 c artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti,

ellei esitetä näyttöä siitä, että kyseisen raaka-aineen tuotanto ei haittaa tätä luonnonsuojelutarkoitusta;

- c) biologisesti erityisen monimuotoinen ruohoalue, joka on
  - i) luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka pitää yllä luonnollista lajien koostumusta ja ekologisia ominaisuuksia ja prosesseja; tai
  - ii) ei-luonnontilaisena eli ruohoalueena, joka ei säilyisi sellaisena ilman ihmisen toimintaa ja joka on lajirikasta ja huonontumaton, ellei esitetä näyttöä siitä, että raaka-aineen korjuu on tarpeen, jotta alue säilyisi ruohoalueena.

Komissio vahvistaa tarvittavat kriteerit ja maantieteelliset alueet ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvan ruohoalueen määrittämiseksi. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa valmistaa raaka-aineesta, joka on hankittu maasta, johon on sitoutunut paljon hiiltä, eli maasta, jonka maankäyttötatus oli tammikuussa 2008, muttei ole enää, jokin seuraavista:

- a) kosteikko eli pysyvästi tai suuren osan vuotta veden peittämä tai kyllästämä maa;

▼M4

- b) pysyvästi metsän peittämä alue eli yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys yli 30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnyksarvot *in situ*;
- c) yli yhden hehtaarin laajuinen maa-alue, jolla puuston pituus on yli viisi metriä ja latvuspeittävyys 10–30 prosenttia tai jolla puusto pystyy saavuttamaan nämä kynnyksarvot *in situ*, ellei esitetä näyttöä siitä, että alueen hiilivaranto ennen maankäyttöstatuksen muuttamista ja sen jälkeen on sellainen, että sovellettaessa liitteessä IV olevan C osan mukaista menetelmää tämän artiklan 2 kohdan ehdot täytyisivät.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos maalla oli raaka-aineen hankinnan ajankohtana sama maankäyttöstatus kuin tammikuussa 2008.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa huomioon otettavia biopolttoaineita ei saa tuottaa raaka-aineesta, joka on hankittu maalta, joka oli tammikuussa 2008 turvemaata, jollei esitetä näyttöä siitä, että tämän raaka-aineen viljelyyn ja korjuuseen ei liity aiemmin kuivattamattoman maan kuivatusta.

6. Hankittaessa yhteisössä viljeltyjä maatalouden raaka-aineita, joita käytetään biopolttoaineiden tuotantoon ja jotka otetaan huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, on noudatettava yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽¹⁾ liitteessä II olevassa A osassa otsikon ”Ympäristö” alla ja kyseisessä liitteessä olevassa 9 kohdassa luetelluissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia ja normeja sekä mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan nojalla määriteltyjä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksia.

7. Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisten kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, jotka tuottavat huomattavan määrän yhteisössä kulutettuja biopolttoaineita tai niiden raaka-aineita, kertomuksen kansallisista toimenpiteistä, joita on toteutettu 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien noudattamisen sekä maaperän, veden ja ilman suojelun osalta. Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012.

Komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen biopolttoaineiden kasvavan kysynnän vaikutuksesta sosiaaliseen kestävyteen yhteisössä ja kolmansissa maissa, yhteisön biopolttoainepolitiikan vaikutuksesta elintarvikkeiden saatavuuteen kohtuuhintaan varsinkin kehitysmaissa asuville sekä laajemmista kehitysnäkökohdista. Kertomuksissa käsitellään maankäyttöoikeuksien noudattamista. Niissä ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifioinut ja pannut täytäntöön kunkin seuraavista Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksista:

- yleissopimus, joka koskee pakollista työtä (nro 29),
- yleissopimus, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua (nro 87),
- yleissopimus, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden soveltamista (nro 98),
- yleissopimus, joka koskee samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa (nro 100),
- yleissopimus, joka koskee pakkotyön poistamista (nro 105),
- yleissopimus, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää (nro 111),

⁽¹⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

▼M4

- yleissopimus, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää (nro 138),
- yleissopimus, joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi (nro 182).

Kertomuksissa ilmoitetaan yhteisössä kulutetun biopolttoaineen raaka-ainetta huomattavia määriä tuottavien kolmansien maiden ja jäsenvaltioiden osalta, onko kyseinen maa ratifioinut ja pannut täytäntöön:

- Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan,
- uhanalaisten villieläin- ja kasvilajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen.

Ensimmäinen kertomus toimitetaan vuonna 2012. Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi, erityisesti silloin, kun on olemassa näyttöä siitä, että biopolttoaineiden tuotanto vaikuttaa huomattavasti elintarvikkeiden hintoihin.

8. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot eivät saa muista ympäristökestävyyssyistä kieltäytyä ottamasta huomioon tämän artiklan mukaisesti hankittuja biopolttoaineita.

7 c artikla

Biopolttoaineita koskevien kestävyyskriteerien noudattamisen todentaminen

1. Kun biopolttoaineet aiotaan ottaa huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa, jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita osoittamaan, että 7 b artiklan 2–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit on täytetty. Tätä varten niiden on edellytettävä talouden toimijoilta sellaisen ainetasejärjestelmän käyttöä, joka:

- a) sallii eri kestävyysominaisuudet omaavien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden erien yhdistämisen;
- b) edellyttää, että a alakohdassa tarkoitettujen erien kestävyysominaisuuksia ja kokoa koskevat tiedot ovat jatkuvasti liitettävissä seokseen; ja
- c) edellyttää kaikkien seoksesta poistettujen erien kokonaisuuden kuvaamista siten, että sillä on samat kestävyysominaisuudet ja sitä on sama määrä kuin kaikkien seokseen lisättyjen erien kokonaisuudella.

2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosina 2010 ja 2012 kertomuksen edellä 1 kohdassa kuvatun ainetaseeseen perustuvan todentamismenetelmän toiminnasta ja mahdollisuuksista sallia joidenkin tai kaikkien raaka-aineiden tai biopolttoaineiden muita todentamismenetelmiä. Arvioinnissaan komissio ottaa huomioon todentamismenetelmät, joissa kestävyysominaisuuksia koskevan tiedon ei tarvitse olla fyysisesti liitettynä yksittäisiin eriin tai seoksiin. Arvioinnissa otetaan huomioon tarve säilyttää todentamisjärjestelmän yhtenäisyys ja tehokkuus, mutta välttää samalla kohtuuttoman rasisiteen aiheuttaminen teollisuudelle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muiden todentamismenetelmien sallimista koskevia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että talouden toimijat toimittavat luotettavaa tietoa ja saattavat pyynnöstä jäsenvaltion käyttöön tietojen pohjana käytetyt lähtötiedot. Jäsenvaltioiden on vaadittava talouden toimijoita teettämään riittävän tasoinen riippumaton tarkastus toimitetuille tiedoille ja esittämään todisteet siitä, että näin on tehty. Tarkastuksessa on varmistettava, että talouden toimijoiden käyttämät järjestelmät ovat tarkkoja, luotettavia ja suojattu väärinkäytöksiltä. Tarkastuksessa on arvioitava näytteenottotajuutta ja -menetelmiä sekä lähtötietojen täsmällisyyttä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ovat erityisesti tiedot 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien noudattamisesta,

▼M4

asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi, huonontuneiden maiden kunnostamiseksi ja liiallisen vedenkulutuksen välttämiseksi alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä asianmukaiset ja asiaankuuluvat tiedot toimenpiteistä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden huomiointiin ottamiseksi.

Komissio laatii 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen luettelon kahdessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asianmukaisista ja asiaankuuluvista tiedoista. Komissio huolehtii erityisesti siitä, että näiden tietojen toimittaminen ei aiheuta kohutuontia hallinnollista raskautta toimijoille yleensä eikä erityisesti pienviljelijöille, tuottajajärjestöille ja osuuskunnille.

Tässä kohdassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan riippumatta siitä, ovatko biopolttoaineet yhteisössä valmistettuja vai tuotuja.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot koottuina komissiolle. Komissio julkistaa ne direktiivin 2009/28/EY 24 artiklassa tarkoitetulla avoimuusfoorumilla yhteenvetona niin, että säilytetään kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus.

4. Yhteisö pyrkii tekemään kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa on kestävyyskriteerejä koskevia määräyksiä, jotka vastaavat tämän direktiivin kestävyyskriteerejä koskevia säännöksiä. Jos yhteisö on tehnyt sopimuksia, joissa on määräyksiä 7 b artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen kestävyyskriteerien soveltamisalaa kuuluvista asioista, komissio voi pitää näitä sopimuksia osoituksena siitä, että kyseisissä maissa viljellyistä raaka-aineista tuotetut biopolttoaineet täyttävät kyseiset kestävyyskriteerit. Tällaisia sopimuksia tehtäessä on kiinnitettävä asianmukaista huomiota toimenpiteisiin sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, epäsuoriin maankäytön muutoksiin, huonontuneiden maiden kunnostukseen, liiallisen vedenkulutuksen välttämiseen alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, sekä 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa mainittuihin tekijöihin.

Komissio voi katsoa, että vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät, joissa asetetaan vaatimukset biomassatuotteiden tuotannolle, sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa tai osoittavat, että biopolttoaine-erät täyttävät 7 b artiklan 3–5 kohdassa asetetut kestävyyskriteerit. Komissio voi katsoa, että nämä järjestelmät sisältävät tarkat tiedot, joita tarvitaan tiedotettaessa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty sellaisten alueiden suojelemiseksi, jotka tarjoavat kriittisissä tilanteissa tärkeitä ekosysteemipalveluita (kuten valuma-alueiden suojeleminen ja eroosion hallinta), maaperän, vesien ja ilman suojelemiseksi toteutetuista toimenpiteistä, huonontuneiden maiden kunnostamisesta, liiallisen vedenkulutuksen välttämisestä alueilla, joiden vesivarat ovat niukat, ja 7 b artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista tekijöistä. Komissio voi myös tunnustaa sellaiset harvinaiset, uhanalaisten tai erittäin uhanalaisten ekosysteemien tai lajien suojeleminen, jotka tunnustetaan kansainvälisissä sopimuksissa tai jotka kuuluvat hallitustenvälisen järjestöjen tai Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton laatimiin luetteloihin, 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi alueiksi.

Komissio voi päättää, että kasvihuonekaasuvähennysten mittaamiseen tähtäävät vapaaehtoiset kansalliset tai kansainväliset järjestelmät sisältävät 7 b artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta tarkkaa tietoa.

Komissio voi katsoa, että maa, joka kuuluu vakavasti huonontuneiden tai erittäin pilaantuneiden maa-alueiden parantamista koskevaan kansalliseen tai alueelliseen kunnostamisohjelmaan, täyttää liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitetut kriteerit.

▼M4

5. Komissio tekee päätöksiä 4 kohdan nojalla vain, jos kyseinen sopimus tai järjestelmä täyttää asianmukaiset luotettavuudelle, läpinäkyvyydelle ja riippumattomille tarkastuksille asetetut vaatimukset. Kasvihuonekaasuvähennysten mittausjärjestelmien on lisäksi täytettävä liitteessä IV esitetyt menetelmiä koskevat vaatimukset. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen biologisesti erittäin monimuotoisten alueiden luetteloiden on täytettävä asianmukaiset objektiivisuuteen liittyvät vaatimukset ja oltava kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisia, ja niihin on voitava hakea asianmukaisesti muutosta.

6. Edellä olevan 4 kohdan mukaiset päätökset tehdään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Tällaiset päätökset tehdään enintään viideksi vuodeksi.

7. Jos talouden toimija esittää 4 kohdan nojalla tehdyn päätöksen kohteena olevan sopimuksen tai järjestelmän mukaisesti saadut todisteet tai tiedot siltä osin kuin kyseinen päätös kattaa ne, jäsenvaltio ei saa vaatia toimittajalta lisänäyttöä 7 b artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen kestävyyskriteerien täyttymisestä eikä tietoja tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

8. Komissio tutkii jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 7 b artiklan soveltamista tietyn biopoltoainelähteen osalta ja tekee kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja noudattaen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä päätöksen siitä, voiko kyseinen jäsenvaltio ottaa kyseisestä lähteestä olevan biopoltoaineen huomioon 7 a artiklaa sovellettaessa.

9. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

- a) kestävyyskriteerejä koskevien tietojen toimittamiseksi perustetun järjestelmän tehokkuudesta; sekä
- b) siitä, onko mahdollista ja asianmukaista ottaa ilman, maaperän ja vesien suojelun osalta käyttöön pakollisia vaatimuksia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tieteelliset tiedot ja yhteisön kansainväliset velvoitteet.

Komissio tekee tarpeen mukaan ehdotuksia korjaaviksi toimenpiteiksi.

7 d artikla

Biopoltoaineiden elinkaarenaikaisten kasvihuonekaasupäästöjen laskeminen

1. Biopoltoaineiden elinkaarenaikaiset kasvihuonekaasupäästöt lasketaan 7 a artiklaa ja 7 b artiklan 2 kohtaa sovellettaessa seuraavasti:

- a) jos biopoltoaineen tuotantoketjulle on liitteessä IV olevassa A tai B osassa määritetty kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten oletusarvo ja jos kyseisten biopoltoaineiden liitteessä IV olevan C osan 7 kohdan mukaisesti laskettu biopoltoaineen e_f -arvo on nolla tai alle nolla, käyttämällä kyseistä oletusarvoa;
- b) käyttämällä todellista arvoa, joka on laskettu liitteessä IV olevassa C osassa määritellyn menetelmän mukaisesti; tai
- c) käyttämällä arvoa, joka on saatu laskemalla liitteessä IV olevan C osan 1 kohdassa tarkoitettua kaavan muuttujien summa, jossa liitteessä IV olevan D tai E osan mukaisia eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää tiettyjen muuttujien osalta ja liitteessä IV olevassa C osassa vahvistetun menetelmän mukaisesti laskettuja todellisia arvoja voidaan käyttää kaikkien muiden muuttujien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 toimitettava komissiolle kertomus, joka sisältää luettelon niiden alueella olevista alueista, jotka on luokiteltu tilastollisten alueyksikköjen nimikkeistön, jäljempänä ”NUTS”, tasolle 2 tai tarkemmin eritellylle NUTS-

▼M4

tasolle, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti ja joilla maatalouden raaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyypillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin tämän direktiivin liitteessä IV olevan D osan ”Eritellyt oletusarvot viljelylle” -otsikon alla esitetyt päästöt, sekä kuvauksen luettelon laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Käytettävissä menetelmissä on otettava huomioon maaperän ominaispiirteet, ilmasto ja oletetut raaka-ainetuotot.

3. Liitteessä IV olevassa A osassa esitettyjä oletusarvoja ja liitteessä IV olevassa D osassa esitettyjä viljelyn eriteltyjä oletusarvoja voidaan käyttää ainoastaan kun raaka-aineet:

- a) on viljelty yhteisön ulkopuolella;
- b) on viljelty yhteisössä alueilla, jotka sisältyvät 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon; tai
- c) ovat muita jätteitä tai tähteitä kuin maatalous-, vesiviljely- ja kalastusjätettä.

Sellaisten biopolttoaineiden osalta, jotka eivät kuulu a, b tai c alakohdan soveltamisalaan, käytetään todellisia viljelyn arvoja.

4. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, onko mahdollista laatia luetteloja kolmansissa maissa sijaitsevista alueista, joilla maatalousraaka-aineiden viljelystä peräisin olevien tyypillisten kasvihuonekaasupäästöjen voidaan olettaa olevan pienempiä tai samansuuruisia kuin liitteessä IV olevan D osan Viljely-otsikon alla esitetyt päästöt, ja kertomukseen liitetään mahdollisuuksien mukaan tällaiset luettelot ja kuvaus niiden laatimisessa käytetyistä menetelmistä ja tiedoista. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

5. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja tämän jälkeen joka toinen vuosi kertomuksen liitteessä IV olevan B ja E osan arvioituista tyypillisistä arvoista ja oletusarvoista kiinnittäen erityistä huomiota kuljetusten ja jalostuksen päästöihin, ja se voi tarvittaessa päättää näiden arvojen oikaisemisesta. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan epäsuorien maankäytönmuutosten vaikutusta kasvihuonekaasupäästöihin ja käsitellään tapoja minimoida tämä vaikutus. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön ja jossa esitetään epäsuorista maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvien päästöjen osalta konkreettiset menetelmät, joilla varmistetaan tämän direktiivin ja erityisesti 7 b artiklan 2 kohdan noudattaminen.

Tällaisen ehdotuksen on sisällettävä tarvittavat turvatoimet, joiden avulla saadaan varmuus ennen tämän menetelmän soveltamista tehdyille investoinneille. Niiden laitosten osalta, jotka tuottivat biopolttoaineita ennen vuoden 2013 loppua, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen ei ennen 31 päivää joulukuuta 2017 johda siihen, että näissä laitoksissa tuotettavien biopolttoaineiden ei katsottaisi täyttävän tämän direktiivin mukaisia kestävyyttä koskevia vaatimuksia, jos ne muuten olisivat täyttäneet vaatimukset, edellyttäen että näiden biopolttoaineiden avulla saavutetaan vähintään 45 prosentin vähennys kasvihuonekaasuihin. Tätä sovelletaan biopolttoainelaitosten kapasiteettiin vuoden 2012 lopussa.

(¹) ** EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1.

▼M4

Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät päättämään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 tällaisista komission tekemistä ehdotuksista.

7. Liitettä IV voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen muun muassa lisäämällä muita, samaa tai muuta raaka-ainetta käyttäviä biopolttoaineiden tuotantoketjuja koskevat arvot ja muuttamalla C osassa säädettyjä menetelmiä. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Liitteessä IV säädettyjen oletusarvojen ja menetelmien osalta kiinnitetään erityistä huomiota:

- jätteiden ja tähteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sivutuotteiden huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään,
- sähkön ja lämmön yhteistuotannon huomioon ottamiseksi käytettyyn menetelmään, ja
- viljelykasvien tähteiden asemaan sivutuotteina.

Kasvi- tai eläinöljyjätteestä valmistettuun biodieseliin sovellettavia oletusarvoja tarkistetaan mahdollisimman pian.

Liitteessä IV olevaan oletusarvojen luetteloon tehtävissä muutoksissa tai lisäyksissä noudatetaan seuraavaa:

- a) kun tietyn tekijän vaikutus kokonaispäästöihin on pieni, kun variaatiota on vain vähän tai kun todellisten arvojen määrittäminen on hyvin kallista tai vaikeaa, oletusarvojen on oltava tavanomaisten tuotantoprosessien tyypillisiä arvoja;
- b) kaikissa muissa tapauksissa oletusarvojen on oltava varovaisia arvioita verrattuna tavanomaisten tuotantoprosessien arvoihin.

8. On laadittava yksityiskohtaiset määritelmät, mukaan lukien liitteessä IV olevan C osan 9 kohdassa tarkoitettuja luokkia varten edellytettävät tekniset eritelmät. Tällaiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 e artikla

Biopolttoaineiden kestävyyttä koskevat täytäntöönpanotoimet ja kertomukset

1. Edellä 7 b artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 7 c artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa, 7 c artiklan 6 ja 8 kohdassa, 7 d artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 7 d artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanotoimissa on myös otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2009/28/EY tavoitteet.

2. Edellä 7 b artiklan 7 kohdassa, 7 c artiklan 2 ja 9 kohdassa, 7 d artiklan 4 ja 5 kohdassa sekä 7 d artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamat kertomukset ja 7 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja viidennen alakohdan sekä 7 d artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavat raportit ja tiedot on laadittava ja toimitettava sekä direktiivissä 2009/28/EY että tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten.

▼ **M2***8 artikla***Direktiivin noudattamisen seuranta ja kertomukset**▼ **M4**

1. Jäsenvaltioiden on seurattava 3 ja 4 artiklassa säädettyjen bensiiniä ja dieselpolttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista soveltaen bensiinin osalta eurooppalaisessa standardissa EN 228:2004 ja dieselpolttoaineiden osalta eurooppalaisessa standardissa EN 590:2004 tarkoitettuja analyysimenetelmiä.

▼ **M2**

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianomaisen eurooppalaisen standardin mukainen polttoaineen laadun seurantajärjestelmä. Jonkin vaihtoehdoisen polttoaineen laadun seurantajärjestelmän käyttö voidaan sallia sillä edellytyksellä, että järjestelmällä varmistetaan luotettavuudeltaan vastaavat tulokset.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä kertomus kansallisista polttoaineen laatumiedoista edellisen kalenterivuoden osalta. Ensimmäinen kertomus on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002. Kertomuksen rakenteen ja muodon on vastattava asianomaisessa eurooppalaisessa standardissa olevaa kuvausta 1 päivästä tammikuuta 2004. Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava alueellaan kaupan pidetyn bensiinin ja dieselpolttoaineen kokonaismäärät sekä kaupan pidetyn, enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävän dieselpolttoaineen ja lyijyttömän bensiinin määrät. Niin ikään jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain, onko niiden alueella kaupan pidettäviä, enintään 10 mg/kg rikkiä sisältäviä bensiinejä ja dieselpolttoaineita maantieteellisesti riittävän tasapainoisesti saatavilla.

4. Komissio varmistaa, että 3 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat pikaisesti saatavilla asianmukaisella tavalla. Komissio julkaisee vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 kertomuksen eri jäsenvaltioiden olemassa olevien polttoaineiden laadusta ja enintään 10 mg/kg rikkiä sisältävien polttoaineiden saatavuuden maantieteellisestä kattavuudesta tavoitteenaan tarjota yleiskuva eri jäsenvaltioiden polttoaineiden laadusta.

▼ **M4***8 a artikla***Metalliset lisäaineet**

1. Komissio arvioi polttoaineisiin sisältyvien metallisten lisäaineiden aiheuttamia terveys- ja ympäristöriskejä ja kehittää tätä varten testimenetelmän. Se tiedottaa päätelmistään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

2. Kunnes 1 kohdassa tarkoitettu testimenetelmä on kehitetty, metyyliisoklopentadienyli-mangaanitrikarbonyyli-nimisen metallisen lisäaineen (MMT) esiintyminen polttoaineessa rajoitetaan 6 mg:aan mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen. Raja on 2 mg mangaania litraa kohti 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua polttoaineen MMT-pitoisuutta koskevaa rajaa tarkastellaan uudelleen 1 kohdassa tarkoitettua testimenetelmällä tehdyn arvioinnin tulosten perusteella. Pitoisuusraja voidaan laskea nolnaan, jos se on riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Pitoisuusraja ei voida nostaa, ellei se ole riskienarvioinnin nojalla perusteltua. Tällainen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkintä polttoaineen sisältämistä metallisista lisäaineista on esillä kaikkialla, missä metallisia lisäaineita sisältäviä polttoaineita asetetaan kuluttajien saataville.

5. Merkinnässä on oltava seuraava teksti: ”Sisältää metallisia lisäaineita”.

▼M4

6. Merkintä on kiinnitettävä selvästi näkyvällä tavalla paikkaan, jossa on esillä tietoa polttoainetyypistä. Merkinnän koon ja kirjasinlajin on oltava sellainen, että se on selvästi nähtävissä ja helposti luettavissa.

9 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka yhteydessä se esittää tarvittaessa ehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi. Kertomuksessa on käsiteltävä erityisesti seuraavia asioita:

- a) ajoneuvoteknologian käyttö ja kehittyminen ja erityisesti mahdollisuus lisätä biopolttoaineen sallittua enimmäispitoisuutta bensiinissä ja dieselissä sekä tarve tarkastella uudelleen 3 artiklan 3 kohdassa mainittua päivämäärää;
- b) tieliikenneajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskeva yhteisön politiikka;
- c) mahdollisuus soveltaa liitteen II vaatimuksia ja erityisesti polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen raja-arvoa liikkuviin työkoneisiin (sisävesialukset mukaan lukien), maatalous- ja metsätraktoreihin sekä hivialuksiin;
- d) detergenttien käytön lisääminen polttoaineissa;
- e) muiden metallisten lisäaineiden kuin MMT:n käyttö polttoaineissa;
- f) bensiinissä ja dieselissä käytettyjen ainesosien kokonaismäärä ottaen huomioon yhteisön ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ sekä sen johdannaisdirektiivien tavoitteet;
- g) 7 a artiklan 2 kohdassa asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen seuraukset päästökauppajärjestelmälle;
- h) mahdollinen tarve mukauttaa 2 artiklan 6 ja 7 kohtaa sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa, jotta voidaan arvioida mahdollisuuksia osallistua sen tavoitteen saavuttamiseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Perusteena käytetään mahdollisuuksia vähentää polttoaineen ja energian käytöstä aiheutuvia elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä yhteisössä ottaen huomioon etenkin ympäristön kannalta turvallisten hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniikoiden ja sähköajoneuvojen kehitys sekä 7 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen päästöjen vähentämiskeinojen kustannustehokkuus;
- i) mahdollisuus ottaa käyttöön lisätoimenpiteitä, joiden avulla toimittajat voivat vähentää elinkaarenaikaisia kasvihuonekaasupäästöjä energiayksikköä kohti 2 prosentilla 7 a artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun polttoaineiden vertailutasoon verrattuna käyttäen Kioton pöytäkirjan mukaisen puhtaan kehityksen mekanismin kautta ostettuja hyvityksiä direktiivissä 2003/87/EY asetetuina ehdoin, jotta voidaan arvioida mahdollisia muita tapoja osallistua tämän direktiivin 7 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, jonka mukaan kasvihuonekaasuja vähennetään jopa 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä;
- j) ajantasainen kustannus-hyötyanalyysi ja vaikutustenarviointi, joka koskee bensiinin sallitun enimmäishöyrinpaineen laskemista kesäkaudella alle 60 kPa:n.

2. Komissio antaa viimeistään vuonna 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee 7 a artiklassa tarkoitettujen kasvihuonekaasupäästöille vuodeksi 2020 asetetun tavoitteen saavuttamista

(¹) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

▼M4

ja jossa otetaan huomioon, että tämän tavoitteen ja direktiivin 2009/28/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta liikenteessä koskevan tavoitteen on oltava johdonmukaisia kyseisen direktiivin 23 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella.

Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa ehdotuksen tavoitteen muuttamisesta.

▼M2*9 a artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

▼B*10 artikla***Menettely tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi****▼M4**

1. Jos liitteessä I tai II tarkoitettujen sallittujen analyttisten menetelmien mukauttaminen tekniikan kehitykseen on tarpeen, muutokset, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, voidaan hyväksyä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Myös liitettä III voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen. Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

2. Tällaisesta mukauttamisesta ei saa seurata tässä direktiivissä säädettyjen raja-arvojen suoria tai välillisiä muutoksia tai niiden soveltamisen alkamisajankohtien muuttamista.

▼M4*11 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa polttoaineiden laatua käsittelevä komitea, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.
2. Edellä olevien 7 b, 7 c ja 7 d artiklan mukaisissa biopolttoaineiden kestävyyttä koskevissa asioissa komissiota avustaa direktiivin 2009/28/EY 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu biopolttoaineiden ja biopolttoaineiden kestävyyttä käsittelevä komitea.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

▼B*12 artikla***Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laatua koskevien direktiivien kumoaminen ja muuttaminen**

1. Kumotaan direktiivit 85/210/ETY, 85/536/ETY ja 87/441/ETY 1 päivästä tammikuuta 2000.
2. Muutetaan direktiivi 93/12/ETY poistamalla 1 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 artiklan 1 kohta 1 päivästä tammikuuta 2000.

▼B*13 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1999. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä tammikuuta 2000.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista asioista antamansa tärkeimmät kansalliset säädökset komissiolle.

▼M4**▼B***15 artikla***Direktiivin voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

*16 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼ **M4**

LIITE I

**OTTOMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA
KÄYTETTÄVIEN KAUPALLISTEN POLTTOAINEIDEN
YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET**

Laji: **Bensiini**

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Tutkimusoktaaniluku		95 ⁽³⁾	—
Moottorioktaaniluku		85	—
Höyrynpaine, kesäkausi ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Tislaus:			
— prosenttiosuus, joka haihtuu 100 °C:ssa	til.-%	46,0	—
— prosenttiosuus, joka haihtuu 150 °C:ssa	til.-%	75,0	—
Hiilivetyanalyysi:			
— olefiinejä	til.-%	—	18,0
— aromaatteja	til.-%	—	35,0
— bentseeniä	til.-%	—	1,0
Happipitoisuus	massa-%		3,7
Oksygenaatit			
— Metanoli	til.-%		3,0
— Etanoli (stabilointiaineet voivat olla tarpeen)	til.-%		10,0
— Isopropyylialkoholi	til.-%	—	12,0
— Tert-butyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Isobutyylialkoholi	til.-%	—	15,0
— Eetterit, joissa on vähintään 5 hiiliatomia molekyyliä kohti	til.-%	—	22,0
— Muut oksygenaatit ⁽⁶⁾	til.-%	—	15,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
Lyijypitoisuus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 228:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 228:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ Jäsenvaltiot voivat päättää sallia edelleen sellaisen lyijyttömän tavallisen bensiinin saattamisen markkinoille, jonka moottorioktaaniluvun (MON) vähimmäisarvo on 81 ja tutkimusoktaaniluvun (RON) vähimmäisarvo 91.

⁽⁴⁾ Kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä toukokuuta ja päättyy aikaisintaan 30 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat, kesäkausi alkaa viimeistään 1 päivänä kesäkuuta ja päättyy aikaisintaan 31 päivänä elokuuta.

⁽⁵⁾ Jäsenvaltioissa, joissa on alhaiset kesälämpötilat ja joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus, höyrynpaine saa olla enintään 70 kPa. Jäsenvaltioissa, joissa on voimassa 3 artiklan 4 ja 5 kohdan mukainen poikkeus etanolia sisältävän bensiinin osalta, höyrynpaine saa olla enintään 60 kPa, ja lisäksi sovelletaan liitteessä III määritettyä höyrynpainetta koskevaa poikkeusta.

⁽⁶⁾ Muut monoalkoholit ja eetterit, joiden tislauksen loppupiste ei ole korkeampi kuin standardissa EN 228:2004 määritetty tislauksen loppupiste.

▼ **M4***LIITE II***DIESELMOOTTOREILLA VARUSTETUISSA AJONEUVOISSA KÄYTTÄVIEN KAUPALLISTEN POLTTOAINEIDEN YMPÄRISTÖPERUSTEISET LAATUVAATIMUKSET***Laji: Diesel*

Parametrit ⁽¹⁾	Yksikkö	Raja-arvot ⁽²⁾	
		Vähimmäisarvo	Enimmäisarvo
Setaaniluku		51,0	—
Tiheys 15 °C:ssa	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Tislaus:			
— 95 til.-%:n saanto tasolla:	°C	—	360,0
Polysykliset aromaattiset hiilivedyt	massa-%	—	8,0
Rikkipitoisuus	mg/kg	—	10,0
FAME-yhdisteiden pitoisuus – EN 14078	til.-%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ On käytettävä standardissa EN 590:2004 määritettyjä testimenetelmiä. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön erikseen määriteltyjä muita analyysimenetelmiä standardin EN 590:2004 sijasta, jos niiden voidaan osoittaa olevan vähintään yhtä tarkkoja ja luotettavia kuin korvatut analyysimenetelmät.

⁽²⁾ Laatuvaatimuksissa ilmoitetut arvot ovat "todellisia arvoja". Raja-arvoja määritettäessä on sovellettu standardia EN ISO 4259:2006 ("Öljytuotteet. Mittaustulosten tarkkuuden määrittäminen ja soveltaminen testimenetelmiin"), ja vähimmäisarvoa määrittäessä on otettu huomioon 2 R:n minimiero nollan yläpuolella (R = uusittavuus). Yksittäisten mittausten tuloksia on tulkittava standardissa EN ISO 4259:2006 esitettyjen kriteerien perusteella.

⁽³⁾ FAME-yhdisteiden on oltava standardin EN 14214 mukaisia.

▼ **M4***LIITE III***BIOETANOLIA SISÄLTÄVÄLLE BENSIINILLE SALLITTU
HÖYRYNPAINETTA KOSKEVA POIKKEUS**

Bioetanolipitoisuus (til.-%)	Höyrynpainetta koskeva poikkeus (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Sallittu höyrynpainetta koskeva poikkeus taulukossa mainittujen pitoisuuksien välillä olevalle etanolipitoisuudelle määritetään interpoloimalla lineaarisesti taulukossa välittömästi ylempänä ja välittömästi alempana olevasta etanolipitoisuudesta.

▼M4

LIITE IV

**BIOPOLTTOAINEIDEN ELINKAARENAIKAISTEN
KASVIHUONEKAASUPÄÄSTÖJEN LASKEMISTA KOSKEVAT
SÄÄNNÖT**

A. Biopolttoaineiden tyypilliset arvot ja oletusarvot, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys	Kasvihuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli sokerijuurikkaasta	61 %	52 %
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (ruskoshiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32 %	16 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	45 %	34 %
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	53 %	47 %
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	69 %	69 %
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	56 %	49 %
etanoli sokeriruo'osta	71 %	71 %
etyyli-tert-butyylietterin (ETBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
tert-amyylietyylietterin (TAE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	45 %	38 %
biodiesel auringonkukasta	58 %	51 %
biodiesel soijapavusta	40 %	31 %
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	36 %	19 %
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamalla)	62 %	56 %
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	88 %	83 %
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	51 %	47 %
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	65 %	62 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	40 %	26 %
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamalla)	68 %	65 %
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	58 %	57 %
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	80 %	73 %
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	84 %	81 %

▼M4

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys	Kasvihuonekaasupäästöjen oletusvähennys
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	86 %	82 %

(*) Ei sisällä muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystieteiden 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (1) mukaisesti luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi luokitelluista eläimistä saaduista sivutuotteista tuotettua eläinöljyä.

B. Arvioidut tyypilliset arvot ja oletusarvot tuleville biopolttoaineille, joita ei ollut markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008, jos niiden tuotannosta ei aiheudu maankäytön muutoksista johtuvia nettohiilipäästöjä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	Tyypillinen kasvihuonekaasupäästöjen vähennys	Kasvihuonekaasupäästöjen oletusvähennys
etanoli vehnän oljesta	87 %	85 %
etanoli jätetuusta	80 %	74 %
etanoli viljelystä puusta	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel jätetuusta	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel viljelystä puusta	93 %	93 %
dimetyylieetteri (DME) jätetuusta	95 %	95 %
DME viljelystä puusta	92 %	92 %
metanoli jätetuusta	94 %	94 %
metanoli viljelystä puusta	91 %	91 %
metyyli-tert-butyylieetterin (MTBE) uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

C. Menetelmät

1. Biopolttoaineiden tuotannosta ja käytöstä aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt lasketaan seuraavasti:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

jossa

E = polttoaineen käytöstä aiheutuvat kokonaispäästöt;

e_{ec} = raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt;

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt;

e_p = jalostuksesta aiheutuvat päästöt;

e_{td} = kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt;

e_u = käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt;

e_{sca} = paremmista maatalouskäytännöistä johtuvasta maaperän hiilikertymästä saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccs} = hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat vähennykset päästöissä;

e_{ccr} = hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat vähennykset päästöissä; sekä

(1) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

▼ M4

e_{ee} = sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavasta ylimääräisestä sähköstä saatavat vähennykset päästöissä.

Koneiden ja laitteiden valmistuksesta aiheutuvia päästöjä ei oteta huomioon.

2. Polttoaineista aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt, E , ilmaistaan hiilidioksidiekvivalenttigrammoina polttoaineen megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).
3. Poiketen 2 kohdasta arvoja, jotka on laskettu hiilidioksidiekvivalenttigrammoina megajoulea kohti ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$), voidaan mukauttaa, jotta huomioon otetaan polttoaineiden todellisen kulutuksen erot ilmaistuna ajokilometreinä megajoulea kohti (km/MJ). Tällaisia mukautuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos esitetään näyttöä eroista polttoaineen todellisessa kulutuksessa.
4. Biopolttoaineista saatavat vähennykset kasvihuonekaasupäästöissä lasketaan seuraavasti:

$$\text{VÄHENNYS} = (E_F - E_B)/E_F$$

jossa

E_B = biopolttoaineesta aiheutuvat kokonaispäästöt; ja

E_F = fossiilisesta vertailukohdasta aiheutuvat kokonaispäästöt.

5. Kasvihuonekaasut, jotka otetaan huomioon 1 kohtaa sovellettaessa, ovat CO_2 , N_2O ja CH_4 . Hiilidioksidiekvivalentin laskemista varten nämä kaasut painotetaan seuraavasti:

CO_2 : 1

N_2O : 296

CH_4 : 23

6. Raaka-aineiden tuotannosta tai viljelystä aiheutuvat päästöt, e_{ee} , sisältävät itse tuotanto- tai viljelyprosessista, raaka-aineiden korjuusta, jätteistä ja vuodoista sekä raaka-aineiden tuotannossa tai viljelystä käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt. Ne eivät sisällä hiilidioksidin talteenottoa raaka-aineiden viljelystä. Niistä vähennetään soihdutuksesta öljyntuotantoalueilla missä tahansa maailmassa aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen sertifioidut vähennykset. Vaihtoehtona todellisten arvojen käytölle viljelystä aiheutuvien päästöjen arviot voidaan johtaa keskiarvoista, joiden laskemisen perustana käytetään pienempiä maantieteellisiä alueita kuin oletusarvojen laskemisessa on käytetty.
7. Annualisoidut päästöt, jotka aiheutuvat maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista, e_l , lasketaan jakamalla kokonaispäästöt tasaisesti 20 vuodelle. Näiden päästöjen laskemisessa käytetään seuraavaa sääntöä:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

jossa

e_l = maankäytön muutoksista johtuvista hiilivarantojen muutoksista aiheutuvat annualisoidut päästöt (ilmaistuna hiilidioksidiekvivalenttimassana biopolttoaineen energiayksikköä kohti);

CS_R = vertailumaankäyttötapaan liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvillisuus). Vertailun pohjana on maankäyttö tammikuussa 2008 tai 20 vuotta ennen raaka-aineen hankkimista, sen mukaan, kumpi ajankohdista on myöhempi;

CS_A = tämänhetkiseen maankäyttöön liittyvä hiilivaranto pinta-alayksikköä kohti (ilmaistuna hiilimassana pinta-alayksikköä kohti, mukaan lukien sekä maaperä että kasvusto). Jos hiilivaranto kumuloiuu yli vuoden mittaisen jakson aikana, CS_A :lle määritetty arvo on arvioitu varanto pinta-alayksikköä kohti 20 vuoden jälkeen tai sadon ollessa kypsä sen mukaan, kumpi ajankohdista on aikaisempi;

⁽¹⁾ Luku, joka saadaan jakamalla hiilidioksidin molekyylipaino (44,010 g/mol) hiilen molekyylipainolla (12,011 g/mol), on 3,664.

▼M4

- P = viljelykasvin tuottavuus (ilmaistuna biopolttoaineen energiana pinta-alayksikköä kohti vuodessa); ja
- e_B = hyvitys 29 gCO₂eq/MJ biopolttoaineesta, jos biomassa on saatu huonontuneesta ja sittemmin kunnostetusta maasta 8 kohdan edellytysten mukaisesti.

8. Hyvitys 29 gCO₂eq/MJ myönnetään, jos esitetään näyttöä siitä, että maa täyttää seuraavat edellytykset:
- a) se ei ollut maanviljelykäytössä tai muussa käytössä tammikuussa 2008; ja
  - b) se kuuluu johonkin seuraavista luokista:
    - i) vakavasti huonontunut maa, myös aiemmin maanviljelykäytössä ollut maa;
    - ii) erittäin pilaantunut maa.

Hyvitystä 29 gCO₂eq/MJ sovelletaan enintään 10 vuoden ajan siitä lähtien, kun maa on otettu maanviljelykäyttöön, edellyttäen, että hiilivarojen säännöllinen kasvu ja eroosion merkittävä väheneminen varmistetaan i alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta ja maaperän pilaantumista vähennetään ii alakohdan soveltamisalaan kuuluvan maan osalta.

9. Edellä 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luokien määrittelyä seuraavasti:
- a) ”vakavasti huonontuneella maalla” tarkoitetaan maata, joka on merkittävän ajan ollut joko huomattavan suolaantunut tai jonka orgaanisen aineen pitoisuus on ollut huomattavan alhainen ja joka on eroosion pahoin kuluttamaa;
  - b) ”erittäin pilaantuneella maalla” tarkoitetaan maata, joka ei sovellu elintarvikkeiden eikä rehun viljelyyn maaperän pilaantumisen vuoksi.
- Tällaiseksi maaksi luetaan myös maa, josta komissio on tehnyt päätöksen 7 c artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.
10. Direktiivin 2009/28/EY liitteessä V olevan C osan 10 kohdan mukaista opasta käytetään perustana tässä direktiivissä tarkoitettujen hiilivarojen laskemiselle.
11. Jalostuksesta aiheutuvat päästöt, e_p , sisältävät itse jalostuksesta, jätteistä ja vuodoista sekä jalostuksessa käytettävien kemikaalien tai tuotteiden tuotannosta aiheutuvat päästöt.

Muulla kuin polttoaineen tuotantolaitoksessa tuotetun sähkön kulutuksen laskemiseksi kyseisen sähkön tuotannon ja jakelun kasvihuonekaasupäästöjä oletetaan olevan yhtä suuri kuin sähkön tuotannosta ja jakelusta aiheutuva keskimääräinen päästö tiettä alueella. Tuottajat voivat tästä poiketen käyttää yksittäisen sähköntuotantolaitoksen keskiarvoa kyseisessä laitoksessa tuotetulle sähkölle, jos kyseistä laitosta ei ole liitetty sähköverkkoon.

12. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, e_{td} , sisältävät raaka-ainesten ja puolivalmiiden tuotteiden kuljetuksista ja varastoinnista sekä valmiiden tuotteiden varastoinnista ja jakelusta aiheutuvat päästöt. Kuljetuksesta ja jakelusta aiheutuvat päästöt, jotka otetaan huomioon 6 kohdan nojalla, eivät kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.
13. Käytössä olevasta polttoaineesta aiheutuvat päästöt, e_u , katsotaan biopolttoaineiden osalta nollassi.
14. Hiilidioksidin talteenotosta ja geologisesta varastoinnista saatavat päästövähennykset, e_{ccs} , joita ei ole jo sisällytetty kohtaan e_p , rajoittuvat päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen ja varastoimalla hiilidioksidi, joka liittyy suoraan polttoaineen tuotantoon, kuljetukseen, jalostukseen ja jakeluun.
15. Hiilidioksidin talteenotosta ja korvaamisesta saatavat päästövähennykset, e_{ccr} , rajoittuvat niihin päästöihin, jotka vältetään ottamalla talteen hiilidioksidi, jossa hiili on peräisin biomassasta ja joka korvaa kaupallisissa tuotteissa ja palveluissa käytettävän fossiilisen hiilidioksidin.
16. Sähkön ja lämmön yhteistuotannosta saatavan ylimääräisen sähkön avulla saatavat päästövähennykset, e_{ee} , otetaan huomioon, jos kyseessä on ylimääräinen sähkö, joka on tuotettu yhteistuotantoa käyttävillä polt-

▼ M4

toaineen tuotantjärjestelmillä, paitsi jos yhteistuotantoon käytetty polttoaine on muu sivutuote kuin viljelykasvien tähte. Tätä ylimääräistä sähköä laskettaessa sähkön ja lämmön yhteistuotantoyksikön kokona pidetään pienintä mahdollista kokoa, joka on tarpeen, jotta yhteistuotantoyksikkö voi toimittaa polttoaineen tuottamiseen tarvittavan lämmön. Tähän ylimääräiseen sähkseen liittyvien kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten katsotaan olevan yhtä suuret kuin se kasvihuonekaasun määrä, joka aiheutuisi, jos sama määrä sähköä tuotettaisiin voimalassa, joka käyttää samaa polttoainetta kuin yhteistuotantolaitos.

17. Jos polttoaineen tuotantoprosessissa syntyy sekä polttoaine, jonka päästöt lasketaan, että yksi tai useampi muu tuote ("sivutuotteet"), kasvihuonekaasupäästöt jaetaan polttoaineen tai sen välituotteen sekä sivutuotteiden välillä suhteessa niiden energiasisältöön (joka määritetään alemman lämpöarvon perusteella, kun kyseessä ovat muut sivutuotteet kuin sähkö).
18. Edellä 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten jaettavat päästöt ovat $e_{ec} + e_b + ne e_p$:n, e_{id} :n sekä e_{ee} :n osat, jotka syntyvät sen prosessivaiheen loppuun mennessä, jossa sivutuote tuotetaan. Jos päästöjä on osoitettu sivutuotteille elinkaaren varhaisemmassa prosessivaiheessa, kyseisten päästöjen osa, joka on osoitettu viimeisessä tällaisessa prosessivaiheessa välituotepolttoaineelle, käytetään tähän tarkoitukseen päästöjen kokonaismäärän sijasta.

Laskentaa varten otetaan huomioon kaikki sivutuotteet, mukaan lukien sähkö, joka ei kuulu 16 kohdan soveltamisalaan, lukuun ottamatta viljelykasvien tähteitä, kuten olkea, sokeriruokojätettä, kuoria, tähkiä ja pähkinäkuoria. Jos sivutuotteilla on negatiivinen energiasisältö, niiden energiasisältö katsotaan laskentaa suoritettaessa nolllaksi.

Jätteiden, viljelykasvien tähteiden, kuten oljen, sokeriruokojätteen, kuorten, tähkien ja pähkinäkuorten, sekä muiden jalostustähteiden, myös raakaglyserolin (jalostamaton glyseroli), ei katsota aiheuttavan elinkaaren aikaisia kasvihuonekaasupäästöjä ennen kyseisten materiaalien keräämistä.

Kun kyseessä ovat jalostamossa tuotetut polttoaineet, laskentayksikkö 17 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa on jalostamo.

19. Edellä 4 kohdassa tarkoitettua laskentaa suoritettaessa fossiilisena vertailukohtana E_F käytetään yhteisössä käytettävästä bensiinin ja dieselpolttoaineen fossiilisesta osasta peräisin olevien päästöjen viimeisimpiä käytettävissä olevia keskiarvoja niiden tietojen perusteella, jotka on toimitettu tämän direktiivin perusteella. Mikäli näitä tietoja ei ole käytettävissä, käytetään arvoa 83,8 gCO₂eq/MJ.

D. Eritellyt oletusarvot biopolttoaineille

Eritellyt oletusarvot viljelylle: "e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	12	12
etanoli vehnäst	23	23
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	20	20
etanoli sokeriruokosta	14	14
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	29	29
biodiesel auringonkukasta	18	18
biodiesel soijapavusta	19	19
biodiesel palmuöljystä	14	14
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä (*)	0	0

▼M4

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	18	18
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	15	15
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	30	30
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	0	0

(*) Lukuun ottamatta eläinöljyä, joka on tuotettu eläimistä saatavista sivutuotteista, jotka on asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti luokiteltu luokkaan 3 kuuluvaksi aineeksi.

Eritellyt oletusarvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): ” $e_p - e_{ec}$ ”, sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	19	26
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	32	45
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	32	45
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	21	30
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	14	19
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	1	1
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	15	21
etanoli sokeriruo'osta	1	1
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	16	22
biodiesel auringonkukasta	16	22
biodiesel soijapavusta	18	26
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	35	49
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	13	18

▼M4

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	9	13
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	10	13
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	10	13
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	30	42
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamalla)	7	9
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	4	5
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	14	20
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	8	11

Eritellyt oletusarvot kuljetukselle ja jakelulle: "e_{td}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	2	2
etanoli vehnästä	2	2
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä	2	2
etanoli sokeriru'osta	9	9
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	1	1
biodiesel auringonkukasta	1	1
biodiesel soijapavusta	13	13
biodiesel palmuöljystä	5	5
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	1	1
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä	5	5
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	1	1
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	3	3

▼M4

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	5	5
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	4	4

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli sokerijuurikkaasta	33	40
etanoli vehnästä (prosessipolttoainetta ei määritetty)	57	70
etanoli vehnästä (ruskahiili prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	57	70
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena tavanomaisessa kattilassa)	46	55
etanoli vehnästä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	39	44
etanoli vehnästä (olki prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	26	26
etanoli maissista, tuotettu yhteisössä (maakaasu prosessipolttoaineena sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa)	37	43
etanoli sokeriru'osta	24	24
ETBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
TAAE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä etanolin tuotantoketjussa	
biodiesel rapsinsiemenistä	46	52
biodiesel auringonkukasta	35	41
biodiesel soijapavusta	50	58
biodiesel palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	54	68
biodiesel palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	32	37
biodiesel kasvi- tai eläinöljyjätteestä	10	14
vetykäsitelty kasviöljy rapsinsiemenistä	41	44
vetykäsitelty kasviöljy auringonkukasta	29	32
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessia ei määritetty)	50	62
vetykäsitelty kasviöljy palmuöljystä (prosessi, jossa metaani otetaan talteen öljynpuristamolla)	27	29

▼M4

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
puhdas kasviöljy rapsinsiemenistä	35	36
biokaasu orgaanisesta yhdyskuntajätteestä paineistettua maakaasua vastaavana	17	23
biokaasu lietelannasta paineistettua maakaasua vastaavana	13	16
biokaasu kuivalannasta paineistettua maakaasua vastaavana	12	15

E. Arvioidut eriteltyt oletusarvot tuleville biopolttoaineille, jotka eivät oleet markkinoilla tai joita oli ainoastaan vähäisiä määriä markkinoilla tammikuussa 2008

Eriteltyt arvot viljelylle: "e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	3	3
etanoli jätepuusta	1	1
etanoli viljellystä puusta	6	6
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	1	1
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	4	4
DME jätepuusta	1	1
DME viljellystä puusta	5	5
metanoli jätepuusta	1	1
metanoli viljellystä puusta	5	5
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Eriteltyt arvot jalostukselle (mukaan lukien ylimääräinen sähkö): "e_p - e_{ec}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasvihuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasvihuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	5	7
etanoli puusta	12	17
Fischer-Tropsch-diesel puusta	0	0
DME puusta	0	0
metanoli puusta	0	0
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

▼M4

Eriteltyt arvot kuljetukselle ja jakelulle: "e_{td}", sellaisena kuin se on määritetty tässä liitteessä olevassa C osassa.

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	2	2
etanoli jätepuusta	4	4
etanoli viljellystä puusta	2	2
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	3	3
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	2	2
DME jätepuusta	4	4
DME viljellystä puusta	2	2
metanoli jätepuusta	4	4
metanoli viljellystä puusta	2	2
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	

Viljely, jalostus, kuljetus ja jakelu yhteensä

Biopolttoaineiden tuotantoketju	kasviuonekaasujen tyypilliset päästöt (gCO ₂ eq/MJ)	kasviuonekaasujen oletuspäästöt (gCO ₂ eq/MJ)
etanoli vehnän oljesta	11	13
etanoli jätepuusta	17	22
etanoli viljellystä puusta	20	25
Fischer-Tropsch-diesel jätepuusta	4	4
Fischer-Tropsch-diesel viljellystä puusta	6	6
DME jätepuusta	5	5
DME viljellystä puusta	7	7
metanoli jätepuusta	5	5
metanoli viljellystä puusta	7	7
MTBE:n uusiutuvista lähteistä peräisin oleva osuus	Yhtä suuri kuin käytetyssä metanolin tuotantoketjussa	